

AZ AGOSTYÁNI, BAJI, DUNAALMÁSI, NESZMÉLYI, TATA-TÓVÁROSI, VÉRTESTOLNAI PLÉBÁNIÁK KÖZÖS LAPJA - 2022. 04. 16. - XXXII. ÉVF. 2. SZ.

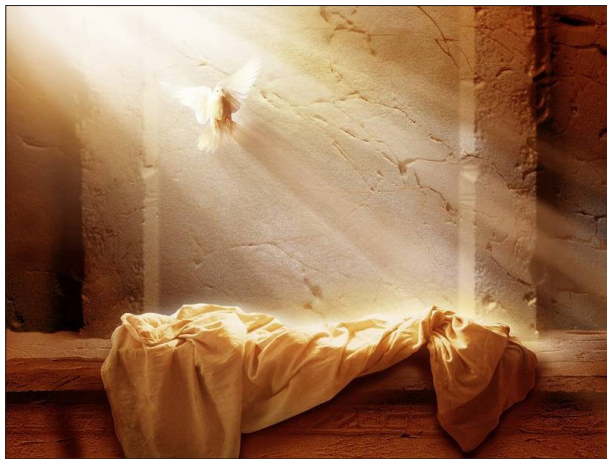
Jézus Krisztus, a világ Világossága új életre támad

„világosság támad boldogságnak éjjelén”

Haydn A Teremtés című oratóriumában szinte élénk festi a világ megszületésének jelenetét. A zene nyelvén varázslatosan mondja el azt a csodát, hogy az Isten a semmiből valamit alkotott. A szerző a zenében borzongató szűkített akkordokkal illusztrálja az őskáoszt, egyfajta reménytelenséget sugall a rendezetlen harmónia a mű elején. Olyan hangok csúsznak egymásba, melyek a zene szabályai szerint nem szólalhatnak meg együtt. Majd a fény megjelenítése a legszebb: egy fojtott pianissimo, a leglágyabb és leghalkabb ének és dallam hirtelen harsogó C-dúr fortissimoba fordul. Mindent elsöprő őserővel tör ki a fény, a kórus zengi: „Licht” (németül „fény”) és olyan érzésünk van, mintha ezer fényszórót kapcsolt volna fel valaki, fényben úszna minden. Megszületett a világosság!

Amit a zenével Haydn elmesél, olyan történet, melynek senki nem volt szemtanúja. Csupán a képzelet, az érzelmek, a fantázia szülhet meg egy ilyen csodás alkotást. Haydn elképzeletti a világ teremtését, érzelmeit próbálja hangokba önteni és átadni a hallgatóságnak, de nem dokumentumfilmet forgat, nem pontos leírását adja a teremtésnek, hisz nem volt jelen. Két élet-teremtésről szól a Szentírás: az egyik a világ kezdete, a világosság születése. A másik a feltámadás.

Képzeletben most mi is utazzunk! Térjünk vissza kétezer évvel ezelőtre, Izrael földjére, a hegyek közé, Jeruzsálemtől nem messze, egy magányos kősírhoz. Egy csendes napon érkezünk meg ide. Még sötét van és csend. A hét első napja, a pészah zsidó ünnepének hajnala. Asszonyok indulnak el a sírhoz, hogy

befejezzék a temetést, Jézus testének megkenésére drága keneteket visznek magukkal. Mély, keserű gyász marja a szívüket, vigasztalhatatlanok és elvesztettek. Káosz van a lelükben és még nagyobb káosz készül. Megdöbbennek az üres sír látványától. Nincs ott a teste. Elvitték és nem tudni, hová tették. Ez a húsvét hajnali csönd, sötét, üresség és káosz eszünkbe juttatja a világ kezdetét, a teremtés előtti csöndet, sötétséget és összevisszaságot, ahogyan Haydn ora-

tóriumában hallottuk. Ebbe a semmibe, csöndes és sötét káoszba a világ és az idő kezdetekor a Teremtő szinte belekiáltotta: Legyen világosság! „És lőn világosság.” Ugyanezenképpen a hét első napján, amikor káosz uralkodott azoknak az asszonyoknak a szívében, a mennyei Atya a sötét, hideg sírba kiáltja bele: Legyen világosság! És Jézus szól: Én vagyok a világ világossága! Feltámadtam!

A teremtés és a feltámadás szorosan összefügg. Jézus Krisztus feltámadásában titokzatosan, rejtetten újjá lett alkotva az egész világmindenség. A Fiú, az örök Ige, aki által az Atyaisten kezdetben mindent alkotott, „minden általa lett és nélküle semmi sem lett, ami lett” (Jn1,3), új életre támadt, az Atya feltámasztotta a Szentlélek erejében. A világ egyetlen közép-

pontja, értelme és célja, Jézus Krisztus, az emberré lett Isten újra él! Fel nem fogható titok, végtelen öröm és szilárd reményt adó, dicsőséges új kezdet! Jézus feltámadása új reményt ad nekem és Neked, minden embernek és az egész világnak! Ő ugyanis nem úgy tér vissza az életbe, mint a barátja, Lázár, aki meghalt, de Jézus feltámasztotta erre a földi életre, hogy aztán újra meghaljon. Jézus-

folytatás a következő oldalon...

Jézus feltámadása által növekedjék Istenbe vetett hitünk, erősödjék reményünk és tökéletesedjék szeretetünk!
A Feltámadott Bárány, Jézus békéje legyen mindannyiunkkal!

...folytatás az előző oldalról

ban az egész teremtés újra elkezdődik és egyben világossá válik az egész teremtés eredeti célja és értelme.

Jézus alá száll a poklokra és megszabadítja onnan azokat az igazakat, akik előtt az ősbűn óta bezárult a mennyek ajtaja. Most az Isteni Bárány kiengeszteli Atyját és az egész világ alleluját énekel, hiszen amiért az Isten teremtette a világot, most újra valósággá lesz: elérhető az Isten Országa, meg vagyunk mentve az örök haláltól, a kárhozattól! Az élet és az élet Istené az utolsó szó! A halálon győz az élet, a gyűlöleten a szeretet, a szomorúságon a végtelen boldogság, a bűn felett a megbocsátás! Isten, aki oly nagy szeretetében azért alkotta meg a világmindenséget és benne az embert, hogy legyen kivel megossza isteni életét, most, Jézus halála és feltámadása után újra szeretetbe fogadja a benne hívőket. Nem törli el véglegesen a bűnt, és meghagyja az ember szabadságában, hogy bármikor ellene fordulhat. Jézus kezéről sem tűnnek el a szegek nyomai. Nagypéntek elkerülhetetlen és minként az első bűn, ez is örökké ott marad foltként az Isten és ember közti szeretetkapcsolat szövetén. Nagypéntek megmutatta, mit képes tenni az ember, ha az Istenember a kezébe kerül. Megfosztja ruháitól, megvádolja, beszennyezi, kigúnyolja, megkínzza és megöli. Húsvét viszont megmutatja, mit tesz az Isten az egész világgal és azokkal, akik hisznek benne, és átadják magukat Neki: megmenti őket, új életet ad nekik, dicsőségbe öltöztet mindent és mindenkit.

Beteljesedett, kiáltja Jézus a kereszten, és kileheli lelkét. Valójában akkor teljeseedik be minden, amikor az isteni Szentlelket, melyet Atyja kezébe ajánlott haldoklása közben, Jézus a sír mélyén visszakapja Atyjától és új életre támad. Nem földi életre, hiszen ezután már ajtókon tud átmenni, ott jelenik meg, ahol csak akar. Az Atya az Ő istenségében támasztotta fel, nem korlátozza többé a tér és az anyagi világ. Ugyanaz a test támadt fel, melyet a kereszten szegek ütöttek át, de már a megdicsőült test támadt fel, ezzel jelzi előre a mi feltámadásunkat, az örök életet, az egész teremtés, a világmindenség jövőjét, Isten dicsőségét!

„Húsvét tiszta áldozatját a hívek áldva áldják.

Bárány megváltja nyáját, és az ártatlan Krisztus már kiengeszteli értünk Atyját. Élet itt a halállal megvitt csoda-csatával, a holt Élet-Vezér ma úr és él!”

A húsvéti szekvencia áldott szavai igazi ujjongással hirdetik Krisztusnak győzelmét evilág minden fájdalma és reménytelensége felett. A Bárány, aki megváltja a nyáját az Út, az Igazság és az Élet! Ahogyan a káoszból rend, a sötétségből fény, a halálból élet születik, új keljen bennünk is új életre a hit, a remény és a szeretet Jézus Krisztus által, aki a világ valódi Világossága, aki a Feltámadás és az Élet! Alleluja!

Fülöp Tamás diakónus

Hajnal

harmatszengettyű
csendül most újra: ne félj
feltámad a fény

-

„Pulvis et umbra sumus”

a múltó idő
tükrében látszik: csak
hamu és árnyék

-

felmarkolt porunk
szétreccsenő téridőben
porrá lesz újra

Botos Ferenc

Házasság hete

Hazánkban 2022-ben tizenötödik alkalommal rendezték meg a Házasság hetét a keresztény egyházak és civil szervezetek széles körű összefogásával. Az országos rendezvénysorozat célja, hogy felhívja a figyelmet a házasság, a család értékeire és fontosságára, valamint hogy segítséget nyújtson a házasságra készülőknek vagy a

párkapcsolati problémákkal szembe-szülőknek.

Tatán Markovics Milán Mór tábori lelkész és Dr. Vincze Krisztián görög katolikus atya mutatott be szentmisét. A Házasság Hete alatt mind a hat templomunkban, minden szentmise után megáldottuk a házaspárokat, a jegyeseket és a szerelmes párokat.

Nagyböjti lelkigyakorlat

Húsvét ünnepére készülve nagyböjti lelkigyakorlat volt templomunkban március 21-25. között. A homíliák a honlapon, a <https://tataikapucinus.hu/nagybojti-lelkigyakorlat-2/> címen meghallgathatók. Istennek legyen hála Albert atyáért és Tamás diakónus testvérünkért, akik ezt a csodálatos lelki élményt lehetővé tet-

ték számunkra. Isten áldja és őrizze az ő békéjében és irgalmas szeretetében Zoltán atyát, Csaba atyát, Attila atyát, Balázs atyát és Ferenc atyát. Édes Szűzanya könyörögj érettük és mindannyiunkért! Bízunk abban, hogy a lelkigyakorlat elősegítette felkészülésünket a feltámadás ünnepére!

XVI. Benedek pápa: HÚSVÉTI IMÁDSÁG

Urunk, Jézus Krisztus, te a halál sötétségébe elküldted világosságodat. A legmélyebb magány örvényében most és mindenkor szereteted elrejtett hatalma lakik, s titkaid közepette a megváltottak allelujáját énekelhetjük. Add meg nekünk a hit alázatos egyszerűségét, mely nem hagy tévelyegni minket, s ha a sötétség és az elhagyatottság óráiba hívsz, amikor minden bizonytalannak látszik, adj abban az időben is, amikor ügyed halálküzdelmet vív, elegendő fényt, hogy téged el ne veszítsünk, elegendő fényt, hogy másoknak is fény lehessünk, azoknak, akik még jobban rászorulnak erre. Hadd világítson be húsvéti örömd titka, mint a hajnalfény, napjainkba, hadd legyünk igazán húsvéti emberek a történelem nagyszombatjain. Add, hogy a világos és a sötét napokban egyaránt, a mai időkben is, vidáman járjuk utunkat, eljövendő dicsőséged felé. Amen.

Nagyböjti lelkigyakorlat

Endrődi Rita nővér szavait idézve egy éppen tízéves beszélgetésből: „Nincs ünnep ünnepi gondolatok nélkül. A lelket nem lehet szénával etetni, igazsággal és reménységgel lehet etetni. Ha az ünnepen nem a lelkemet táplálom – mivel az ünnepnek a lélekhez van köze –, akkor nincs ünnepem”. A nagyböjti lelkigyakorlat öt napján egyházközségünk öt vendégatyáétla pjárólválogathatott a fogások között.

Bodó Zoltán atya hétfői szentbeszédénekközponti gondolata a *várakozás* volt. A nagyböjti visszavonulás mindannyiunknak lehetőséget ad az erőgyűjtésre, a megújulásra. Ebben az Atya ajándéka, a Szentlélek működése (is) segít bennünket, amely ajándékot mindannyian szeretnénk megkapni, várunk rá. Azonban éppen ez a várakozás az, ami nehézséget okoz a mai ember számára, hiszen felgyorsult életünkben, a folyamatos történés és türelmetlenség közepette a csönd tétlenségnek tűnik. Fontos, hogy észrevegyük: csak azoknak adatik meg a Szentlélek, akik képesek várni. A várakozásnak pedig szerves részét képezi a *kérés*. Az őszinte ima teljesülése kizárólag hitünkön múlik, nem pedig Isten akaratán. Ahogyan Keresztes Szent János is mondja: „Annyit kap az ember Istentől, amennyit vár tőle”.

Dr. Török Csaba atya keddi homíliája az adós szolga példázatát bontotta ki. A történet rámutat, hogy Isten túlradó és nagy-lelkű ajándékai – az élet és a bűnbocsánat –, amelyek fölötté vannak minden ok-okozati összefüggésnek, nem mérhető emberi munkával vagy teljesítménnyel. Nem kaphatjuk őket valamiért cserébe. Éppen ebben rejlik ajándék mivoltuk. Ugyanakkor az *Úrharagjának* megjelenése arra utal, hogy Isten nem tűri az irgalmatlanságot. Mi mindannyian az irgalmassághaszonélvezői

vagyunk, de hiszünk-e ennek valódi értékében? Ahogyan XVI. Benedek pápai fogalmaz: „Ebben a világban van, amikor az igazságosság nem elég. Többre van szükség: szeretetre”. Egy bűnös, elesett embernek sokkal többre van szüksége, mint a törvény igazságára: a legnagyobb hatalomra, a megbocsátásra.

Benkó Attila kórházlelkész szerdán egy kulcskérdés átgondolására buzdított minket. *Hogyan értelmezzük annak a korszaknak az eseményeit, amelyben élünk? Mire hívnak ezek minket?* Az Ószövetség embere a személyes bűnt okolta az élet tragédiái miatt, amelyek egymással egyenes arányosak. Jézus kétségbe vonja e felfogást, és azt mondja, tragédiáink megtérésre szólító jelek, megtérésre hívnak minket. A megtérés pedig – az eredeti görög és arámi szavak szemantikájaserint – egész embert kíván, magába foglalja a bűnbánat mellett az életvitel-változtatást is.

Dr. Martos Levente Balázs atya csütörtöki homíliájának gondolatmenetét a kételkedés és *bizalom*kettősségehatározta meg. Az olvasmányban e két fogalom még ellentétes viszonyban áll egymással: Acház király azért nem kér jelet, mert vonakodik bízni egy hallgatag Istenben. Mária és Jézus bizalma, *igenje* azonban példaként áll előttünk. Nekünk, embereknek sokszor időre van szükségünk ennek az *igennek* a kimondására. Ha azonban sikerül, akkor egyikből születik a másik: kételyből bizalom, bizalomból hit. Hittel pedig életünk hajójának viharai közepette is belekapaszkodhatunk a legstabilabb, minket egyensúlyban tartó pontba, amely akkor sem változik, ha körülöttünk minden más igen.

Dr. Reisner Ferenc atya pénteken, gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén Mária követendő példáját állította elénk. A Szű-

zét, aki az elfoglalt mindennapokban is Isten felé tudott fordulni. Aki kezdetben nem értette Isten akaratát, mégis hatalmas bizalommal volt iránta. Aki Isten földi jelenlétének tabernákulumává vált. Szűz Mária előtt az emberiség útja a reménytelenség útja volt, mert képtelen volt kiragadni magát a bűnből. Mária szeplőtelenisége által azonban újraéledt a remény: Isten szentsége meg tudott jelenni a világunkban. Az ő élete a bizonyítja, hogy túlléphetünk az Istennel való kapcsolatunk vélt határain, és elérhetjük a kegyelem állapotát. Ha nagyböjtben képesek vagyunk az őszinte bűnbánatra, megtapasztalhatjuk Isten jelenlétét. Köszönjük a lelki táplálékot!

Kontra Attiláné

Ünnepek és emléknapi

Április

- 21. Szent Anzelm püspök és egyház-tanító
- 23. Szent Adalbert püspök és vértanú
- 24. Szent György vértanú
- 25. Szent Márk evangélista
- 29. Sienai Szent Katalin szűz és egyház-tanító

Május

- 1. A munkás Szent József
- 3. Szent Fülöp és Szent Jakab apostolok
- 7. Boldog Gizella
- 16. Nepomuki Szent János áldozópap és vértanú
- 23. Boldog Apó Vilmos püspök és vértanú
- 24. Szűz Mária, a keresztények segítségével
- 26. Néri Szent Fülöp áldozópap
- 30. Szent István király ereklyéinek átvitele

„MIT JELENT EZ AZ ÁLLÍTÁS: KRISZTUS MEGHALT ÉRETTÜNK?”

A Megváltás misztériumának kezdetleges bemutatása

Krisztus halála, amely körülbelül harmincéves korában következett be, időben és térben lezajlott, történelmi esemény. Mit jelent ez az esemény? Önmagában nem más, mint meglehetősen *banális* elbukása egy »*vándor prédikátornak*« (C. Duquoc), aki azt állította

magáról, hogy próféta, és Izrael megváltója. [...] Nekünk, keresztényeknek, ez az esemény a történelem középpontját jelenti. [...] Miben áll a jelentősége? [...] XVI. Benedek pápa müncheni érseként ezt írja erről: »Nagyon sok keresztény előtt úgy tűnik – főként, ha a hitet csak távolról ismerik –, hogy a kereszt [...] mintha csak azt a módot képviselné,

ahogyan a végtelenül megsértett isteni igazságosság végtelen elégtétel által újra kiengesztelést nyer[...] némelykor egyenesen az az elképzelés tolul fel tudatunkban, hogy a keresztény hit a keresztben olyan isten-képet tart szem előtt, akinek engesztelhetetlen igazságossága ember-

folytatás a következő oldalon...

...*folytatás az előző oldalról*

áldozat, saját Fiának feláldozását kívánta. [...] Amennyire elterjedt ez a kép, olyannyira hamis.«¹ [...]

Az elképzelés világos: eszerint Krisztus a bűnös emberiség helyett magára vállalta azt a büntetést, amely az emberiség osztályrésze lett volna, – engesztelő áldozattá tette életét. [...] Isten haragja csak akkor szűnhet meg, ha a törvénysértés elnyerte jogos büntetését. Mivel azonban a sértett fél maga Isten, az ember nem tud kellő elégtételt szolgáltatni. Ezért Krisztus – aki ember, de Isten is – beáll az ember helyébe, hogy Istennek Hozzá méltó, vagyis végtelen értékű elégtételt szolgáltatson.[...] Ez azt jelentené, hogy Isten csak akkor engedheti szabadjára irgalmát, ha előzőleg elégtételt kapott. [...] Olyan szeretet tulajdonítanak Istennek, amelyet korlátoz az igazságosság.[...]

Nem lehet közönyösen elsiklani amellett, ami ebben a felfogásban elfogadhatatlan. El kell azonban ismerni, hogy az Evangéliumok és Szent Pál is, úgy látszik, feljogosítanak az ilyen szavak alkalmazására: *kiengesztelés, elégtétel, kárpótlás, helyettesítés*. [...]

Az igazság az, hogy Jézus kereszttje először az apostolok számára is nevetséges kudarcnak tűnt. [...] sok időre volt szükségük, míg megértették, mire szolgált a Kereszt. Nem tudtak mit kezdeni a Kereszttel. [...] Az eseményre magyarázatért először az Ószövetséghez fordultak, pontosan a sajátosan zsidó gondolati kategóriákhoz. Márpedig ezek rituális, kultikus kategóriák. A zsidó vallási életben központi helyen a kultusz áll (nincsen kultusz rítus nélkül). [...]

Az *áldozat* szó például ehhez a teológiához tartozik: tudjuk, hogy Izraelben rituális állatáldozatokat mutattak be. [...] Jézus maga is a régi áldozatok képében fogja fel saját halálát, [...] de ezt csak képnek szánta: Ő nagyon is jól tudta, hogy halála egyáltalán nem rítus. Amit Ő mond, az a következő: a régi áldozatok nem voltak hatékonyak, csak az én halálom tudja beteljesíteni azt, amit azok az áldozatok akartak véghez vinni és jelezni.[...] a régi kultusz azt igyeke-

zett helyettesíteni, ami helyettesíthetetlen, állatáldozatokkal akarta pótolni az ember szeretetáldozatát.

[...] Jézus vérével hajtotta végre Isten kiengesztelését (9,12). De ez nem azt jelenti, hogy a kiontott vér a kiengesztelés fizikailag mérhető eszköze: a kiontott vér *egy olyan szeretet konkrét kifejezése, amely elmegy a maga végső határáig*. [...]

Javasolt teológiai megfontolások

Mindig vissza kell térnünk Jézusnak arra a mondatára, amely a János-evangéliumban olvasható: „Aki engem lát, látja az Atyát” (14,9). Jézust látni annyi, mint Istent látni. Istent mi csak Jézus által ismerjük. Ami Jézusban látható módon létezik, az Istenben láthatatlanul, titokzatosan van meg. Ha a Megtestesülés alázatossági aktus, ennek oka, hogy Isten alázas Lény. Ha Jézus szegény, ennek oka, hogy Isten is szegény. [...] Krisztus lefordítja Istent emberi gesztusokra és cselekedetekre. Ő Isten *prizmája*, mely testi szemünk előtt felbontja az Isten vakító fehér fényét. Ő ez a prizma, életének első percétől a végéig, de főleg a halála által az. [...]

A dolog alapja ugyanis az, hogy [...] Isten szeretet. Márpedig a szeretet meghalás az énnek, de nemcsak oly módon, hogy a szerető lény a többieket önmaga elé helyezi, hanem [...] lemond arról, hogy önmagáért és önmaga által létezen azért, hogy egyes-egyedül mások által és másokért létezzen. [...] Élni annyit tesz, mint szeretni, de szeretni egyenlő a meghalással, mert azt jelenti: csak mások által és másokért létezni.

Pontosan ezt nyilvánítja ki Jézus, amikor meghal a kereszten. [...] Isten lénye örökös aktussal kiszolgáltatja magát másoknak. [...] Ő a Végtelen, de most látható, hogy gazdagsága nem a birtoklásban, hanem az adásban áll: a teljes, fenntartás és hátsó gondolat nélküli adás ez. [...] A szeretet nem úgy ad valamit önmagából, hogy megtartja a lényegét: a lényegét adja oda. [...] Az Atya Fia feláldozásával azt áldozza fel, ami neki a legdrágább. Vagyis önmagát. [...] Mivel az Atya lény *csak* a Fiú által és a Fiúért van, Fia kiszolgáltatásával saját magát szolgáltatja ki. [...]

Jézus a halál pillanatában vesz részt Isten mindenhatóságában, amely se nem uralgó hatalom, se nem önfitogató hatalom, hanem félrehúzódság. Amíg nem tettük meg, hogy Isten mindenhatósága a félrehúzódság mindenhatósága, amíg a saját életünkben nem tapasztaljuk meg, hogy a visszahúzódsághoz több – szeretetből fakadó – erőre van szükség, mint az önfitogtatáshoz, addig mindez [...] a szó szoros értelmében érthetetlen. [...] Amikor Krisztus részt vesz Isten mindenhatóságában, amely a félrehúzódság hatalma – és akkor vesz részt benne, amikor visszahúzódik, vagyis amikor meghal –, részt vesz a megbocsátó hatalomban is, amely Isten lényege. [...]

A megbocsátás nem egyszerűen az elnézés aktusa, hanem *újra-teremtés*. A megbocsátás újratelemi az emberi szabadságot, amelyet a bűn által elvesztettünk. A megbocsátás nagyobb isteni hatalmat tételez fel, mint a teremtés, mert újratelemi több, mint teremteni, az újratelemi hatalom a teremtő hatalom szívéből fakad, mint többethatalom. [...] Ha Isten számára a teremtés aktusa a visszahúzódság aktusa, akkor vajon az újratelemi vagy megbocsátás, a szabadság újracsinálásának aktusa, nem a visszavonulási aktus megkettőzése-e? Vajon megbocsátani nem azt jelenti-e: kétszeresen visszahúzódni? Nem ebből áll-e a legfőbb Mindenhatóság? [...]

Krisztus tehát a *halála révén* részese Isten legfőbb, újratelemi, megbocsátó hatalmának. [...] Helyesen mondjuk tehát, hogy Krisztus vére megváltott minket. Ezt fejezi ki az átváltoztatás mondata: íme a vér, mely kiontatik a bűnök bocsánatára. Ezek a szavak nem azt jelentik, hogy a vér kárpótlás Isten igazságossága részére, amely állítólag megköveteli, hogy Krisztus a vérént ontssa. A kiontott vér annak a szeretetnek a végső jele, amely elmegy a végsőig (vö. Jn 13,1). Az adás végső pontjáig, vagyis a bocsánatig, ami az adás maximuma.”

Kontra Attiláné

Forrás: François Varillon: A hit öröme az élet öröme, Márton Áron

Kiadó, Bp., 2001, 64-76.

J. Ratzinger: A keresztény hit, OMC, Bécs, 1983.

¹ J. Ratzinger: A keresztény hit, OMC, Bécs, 1983. 168-169. 1.

Cserkészek tavaszi programjai

A COVID helyzet csöndesedésével a cserkészek újra színes programokkal készülnek a táborra, valamint a jelöltek a fogadalomtételre. A cserkészélet csúcspontja a nyári nagytábor, amelyre minden évben nagy lelkesedéssel készül az egész csapat. Igen nagy kihívást jelent ugyanis az erdőben, nomád körülmények között sátrazni, főzni. Az erdei tűzhelyeket minden őr maga készít. A cserkészek szöveget nem használnak, hanem mindig megkötözik az élő fákhöz a rudakat, hogy a tábor elbontása után elbontható legyen és ne maradjon semmi az erdőben. Erre viszont készülni kell. A tavaly csatlakozó 23 jelölt és a kiscserkészek is idén tavasszal cserkészfogadalmat fognak tenni. Ehhez azonban a jelöltpróbán is jól kell teljesíteni, hogy a cserkészfogadalom valóban átgondolt, elszánt döntés legyen. A

fogadalom szövege a következő: „Én, ... fogadom, hogy híven teljesítem kötelességeimet, melyekkel Istennek, hazámnak, nemzetemnek és embertársaimnak tartozom. Minden lehetőt megteszek, hogy másokon segítsek. Ismerem a cserkésztevényt, és azt mindenkor megtartom.” Erre a szép alkalomra készülnek most tavasszal a lányok és fiúk nagy lelkesedéssel. A készülődéseken kívül természetesen voltunk kirándulni őrsi és csapat szinten is. Életre szóló élmény volt a budai várban a márciusi számháború, ahol 500 cserkész számháborúzott 4 csapatban a Bécsi kaputól a Dísz térig. Azból 32-en utaztunk Budapestre. Az utazás is élmény volt, énekeltünk és játszottunk vonaton, ahova sorra szálltak fel a csapat tatai, baji, tatabányai, szári cserkszei... Egyre jobban megtöltve a vonatot. A számháborúban olyan

sokan voltunk, hogy elfogytak a számok!. Márciusban a cserkészek keresztutat is tartottak a templomban, ahova szokásos módon a cserkésztabori fenyőrönkből készült keresztet hordozták. Bátor lányok és fiúk jelentkeztek olvasásra.

A cserkészotthon is szépült tavasszal, kapunk egy ping-pong asztalt, elkészült az új konyhabútor, valamint a WC-be is került egy kézmosó. Egy alapos takarítás után a felszereléseket átköltöztettük egy kisebb helységbe, hogy legyen elég közösségi terem, ahol tudnak őrsgyűléseket tartani az őrök. Hálásak vagyunk a támogatókért.

A csapatprogramokat követni az instagrammon lehet. Érdekes megnézni a videókat, amelyeket a gyerekek készítenek. (722_ojcses_tata)

- 722 -

Húsvéti prédikáció

A plébános úr egy kisvárosában szolgált. Húsvét reggelén, amikor a zsúfolt templomban felment a szószékre prédikálni, egy üres és rozsdás madárkalitkát vitt magával és letette a szószék párkányára. Persze mindenki meglepődve nézte és kíváncsian várta, mi lesz ebből. Az atya elkezdte a prédikációt:

„Amikor tegnap végigmentem a Fő utcán, szembe jött velem egy fiatal gyerek, kezében lóbálta ezt a madárkalitkát. A kalitka alján három kis vadmadár lapult, reszkette a hidegtől és a félelemtől. Megállítottam a fiút és megkérdeztem:

– Hát te mit viszel magaddal?

– Csak ezt a három nyamvadt madarat – felelte.

– Aztán mit akarsz csinálni velük? – kérdeztem.

– Hazaviszem őket és szórakozom velük – felelte. – Feldühítem őket, kihúzom a tollaikat, egymás közötti viadalra uszítom őket. Élvezni fogom.

– De előbb-utóbb beleunsz majd. Utána mit csinálsz velük?

– Ó, van otthon két macskánk – mondta a fiú –, azok szeretik a madárhúst. Megettem őket velük.

Hallgattam egy kicsit, aztán ismét megszólaltam:

– Fiam, mennyit kérsz a madarakért?

– Nem kellenek magának ezek a madarak, atya. Hiszen ezek csak nyamvadt mezei verrebek. Még énekelni sem tudnak. Még csak nem is szépek.

– Mennyit kérsz értük? – kérdeztem ismét. A fiú végigmért, mintha megbolondultam volna, aztán megmondta az árat: tíz pengő. Kivettem a zsebemből a tíz pengőt, odaadtam a gyerekeknek. A fiú letette a kalitkát a földre és elfutott, nehogy meggondoljam magam.

Én pedig felemeltem a madárkalitkát, elvittem a közeli parkba, ott letettem, kinyitottam az ajtaját és szabadon engedtem a madarakat.”

Miután a plébános úr elmondta a kalitka történetét, kis szünetet tartott és egy másik történetbe kezdett:

„Egy nap a Sátán és Jézus találkoztak. A Sátán épp az Édenkertből jött és büszkén dicsekedett:

– Az egész emberiséget a kezeim közé kaparintottam. Csapdát állítottam nekik olyan családokkal, amelynek nem tudnak ellenállni. Mind az enyéme!

– Mit akarsz csinálni velük? – kérdezte Jézus.

– Szórakozok velük. Megtanítom őket, hogy a test élvezetéhez nem kell szerelem, megtanítom őket az élvezetek minden formájára, hogy részegeskedjenek és kábi-

tószerekkel éljenek, utána feldühítem őket és arra is megtanítom, hogyan gyűlöljék és kínozzák egymást, meg arra is, hogy minél hatásosabb fegyvereket készítsenek és azokkal öljék egymást. Én pedig remekül szórakozom majd – mondta a Sátán.

– És mit csinálsz majd velük, ha megunod a játékot?

– Ó, roppant egyszerű – felelte a Sátán. – Megölöm őket.

Jézus hallgatott egy kicsit, mintha elgondolkodott volna.

– Mit kérsz értük? – kérdezte a Sátántól.

A Sátán fölnevetett.

– Nem kellenek neked az emberek! Nem jók ezek semmire! Megveszed őket, ők pedig csak gyűlölni fognak érte. Leköpnék, megátkoznak és ellened fordulnak. Nem kellenek ők neked!

– Mit kérsz értük? – kérdezte újból Jézus.

A Sátán végignézett Jézuson és amikor megszólalt, a hangja hidegen csengett:

– A véredet, a könnyeidet és az életedet!

Jézus így szólt:

– Megegyeztünk! – és kifizette az árat...”

Ekkor a plébános úr fogta a madárkalitkát, és amit még nem tett soha, a szentmise kelletős közepén kiment a templomból a sekrestyébe. Mi pedig ott ültünk némán hosszú percek át.

Medveczky Zoltán

Viseld szíveden egyházad sorsát!

CATHOLIC HERALD

Shrewsbury püspöke szerint a bűn jelent a legnagyobb veszélyt a világkére. Püspöki levelében Mark Davies püspök elmondta, hogy a bűn nemcsak a békét vette el, hanem az egyetértést és a gyógyulást is megakadályozta. Elmondta, hogy 1917-ben, az orosz forradalom évében a Boldogságos Szűz Mária három gyermeknek jelent meg a portugáliai Fatimában. Ekkor kiderült, hogy a katasztrófa csak a bűn megbánásával, imával és lelki áldozatokkal kerülhető el.

Isten elutasítása, a bűn pusztítása a háború és az emberek közötti megosztottságának kiváltó oka – írta a püspök levelében, amelyet a Shrewsbury-i Egyházmegye minden templomában és kápolnájában felolvastak március 27-én, vasárnap. Arra szólította fel a katolikusokat, hogy a nagybőjt bűnbánati időszakát arra használják fel, hogy visszatérjenek Jézus Krisztus „nyitott szívéhez”, és „nyissák meg az utat a világ előtt, hogy befogadja Isten békeajándékát”.

NATIONAL CATHOLIC REGISTER Ferenc pápa: Az ukrainai háború az ENSZ szervezeteinek tehetetlenségét tükrözi. A Szentatya azt mondta, amit látunk, az „a legerősebb országok stratégiája saját érdekeik megerősítésére, gazdasági befolyásuk vagy ideológiai befolyásuk és/vagy katonai befolyásuk kiterjesztésére”.

„A második világháború után a béke újkorszakának alapjait próbálták lerakni, de sajnos a nagyhatalmak versengésének régi története folytatódott” – mondta Ferenc a vatikáni VI. Pál teremben.

Philip G. Bochanski atya

nyílt levelet küldött április 6-án a német Jean-Claude Hollerich bíborosnak, és ebben kéri, tartsa be a homoszexualitásról szóló katolikus tanítást.

Mint pap, aki lelkigondozást és lelki támogatást nyújt azoknak a katolikus férfiaknak és nőknek, akik megtapasztalják az azonos neműek vonzerejét, és akik a katolikus egyház homoszexualitásról szóló tanításával összhangban akarnak tisztán élni, komoly aggodalommal olvastam a közelmúltban tett nyilvános megjegyzését a homoszexuális cselekedetekről szóló katolikus tanításokról. Ön februárban azt javasolta „a homoszexuális cselekmények erkölcstelenségére vonatkozó katolikus tanításszociológiailag „már nem helytálló”. Ezért az egyház erre vonatkozó tanításnak alapvető felülvizsgálatát és megváltoztatását kérte. Álláspontját azzal indokolta, hogy „a katekizmus nincs kőbe vésve”, és „megkérdőjelezhető az is, hogy mit mond” erről a fontos erkölcsi tanításról. Amikor mindannyian a felszentelésre készültünk, mint minden testvérünk diakónus, pap és püspök, nyilvános hitvallást és hűségesküt tettünk. Amikor letettük ezt az esküt, megesküdöttünk az ilyen tanításokra vonatkozóan, hogy „kitartóan ragaszkodunk” az Egyház tanához, „hűségesen átadjuk és elmagyarázzuk, illetve kerüljük az ezzel ellentétes tanításokat”. Hívtuk a Szentháromságot és a szent evangéliumokat, hogy tanúskodjunk őszinteségünkéről.

Eminenciás uram, kérem önt, legyen hűséges esküjéhez.

Ha megszegi esküjét ezzel a tanítással kapcsolatban, nagy kárt okozna azoknak, akiknek őszintén segíteni szeretnének. „Az Egyház tanításának elhanyagolása megakadályozza” ezeket a testvéreinket abban, „hogy megkapják azt a segítséget, amelyre szükségük van, és amelyet megérdemelnek”, ahogy a Hittani Dikasztérium 1986-ban írta. Hamis reményeket kelt az az állítás, hogy ez a végleges tanítás megváltoztatható. (...) Azáltal, hogy megerősíti a szexualitás isteni rendjének félreértését, arra ösztönzi az érintett testvéreinket, hogy keressenek boldogságot olyan kapcsolatokban, amelyek végül nem elégitik

ki őket. Ahelyett, hogy a beteljesülést a tiszta barátságokban keresnék.

Esküje megszegése, megsebesítené testvéreinket is, akik arra törekednek, hogy az Egyház tanításával összhangban éljenek (...). Ők úgy tekintenek az egyház püspökeire, mint lelki atyáikra, és megerősítést és támogatást kérnek tőlük a tisztaság iránti elkötelezettségükhöz, amelyet hűséges katolikusokként vállaltak. Amikor azt hallják, hogy az ilyen kötelezettségvállalások szükségtelenek, láthatatlannak és tiszteletlennek érzik magukat azok előtt, akiknek a szeretetére és törődésére a legjobban vágnak.

Az esküje megszegése minden bizonnyal sértene az Egyház erkölcsi hitelességét a hívek és a világ szemében. Szenvedésének előestéjén Urunk őszinte imája az apostolai egységéért volt, „hogy a világ higgyen” (Jn 17,21). Ön ezen apostolok követőjeként vállalta, hogy felelősséggel ad tanácsot Szent Péter utódjának. Az Egyház tanításával szembeni nyilvános nézete csak zavart és megosztottságot kelthet a hívek között, és botrányt okozhat a szekularizált világ számára.

Mint paptestvér és a szent szolgálat munkatársa, lehetek olyan bátor, hogy nagy tisztelettel és testvéri aggodalommal emlékeztessen az általunk tett eskü ünnepélyes jelentőségére? Az eskü megszegése a hamis eskütétel bűnének elkövetését jelenti, és ha szándékosan kitart egy ilyen súlyos bűn mellett, az örök üdvösségét veszélyezteti.

Életem felében az a kiváltságom, hogy papként szolgálhatom Krisztus Egyházát, és óriási öröm számomra, hogy papságom több mint felében az azonos neműek iránt vonzódó katolikusokat és szeretteiket szolgálhatom. Nagy vigasz, hogy ezt a szolgálatot az egyetemes egyház és kiváló pásztorai támogatásával és bátorításával végezzük.

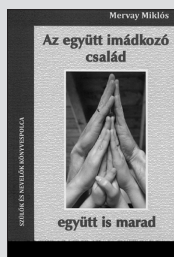
Eminenciás uram, kérem, legyen hűséges esküjéhez. Őszinte tisztelettel, Father Philip G. Bochanski.

Összeállította és fordította:

Nagy Dániel

¹ „2359 A homoszexuális emberek a tisztaságra kaptak meghívást. Az önuralom erényeivel, melyek nevelik a belső szabadságot, olykor az önzetlen barátság segítségével, imádsággal és szentségi kegyelemmel fokozatosan és kitartóan közeledhetnek és kell is közeledniük a keresztyén tökéletességhez.” (A Katolikus Egyház Katekizmusa)

Könyvajánló

Mervay Miklós Az együtt imádkozó család

A könyv azoknak kíván segíteni, akik szeretnének imádkozni házastársukkal és gyermekeikkel otthon a családban, de nem tudják, hogyan is kezdjenek hozzá, mert nem így nőttek fel, nem volt erre tapasztalatuk. Továbbá azoknak is szól, akik már együtt imádkoznak, de időnként kérdéseik, nehézségeik vannak a kicsi vagy épp kamaszkorú gyermekekkel való közös imáik kapcsán. Ötleteket adhat a hitoktatóknak is, hogyan nyújthatnak segítséget az efféle kérdésekkel hozzájuk forduló családoknak.

A könyv anyagát a hitoktatás és a tanárképzés során felmerült kérdések inspirálták. Ezen tapasztalatai alapján állította össze a szerző, szem előtt tartva a mai családok helyzetét. A könyvet személyes példák és élmények színesítik, kibővítve a korábbi kiadások

óta e témában tartott előadások témáival és kérdéseivel.

Mervay Miklós három gyermekes családapa, katolikus teológus pedagógiai diplomával.

Tanítási tapasztalata van hittanárként általános- és középiskolákban, önkormányzati és egyházi iskolákban, valamint plébániai katekézisben. Továbbá tanított a PPKE Hittudományi Karán a hittanárképzésében. Jelenleg a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola Pedagógiai Tanszékének megbízott vezetőjeként oktat.

Egyedül, gyalog – Loyolai Szent Ignác élete Magányos lett volna a négyszáz éve, 1622-ben szentté avatott Ignác, annak ellenére, hogy halálakor már ezer tagot számolt az általa létrehozott Jézus Társasága? A könyv első pillantásra meglepő címe arra utal, hogy a jezsuita rendalapító mindvégig a maga útját járta, amelyet egyedül ő taposott ki, és saját élettapasztalatából csiszolt simára, hogy azután megoszthassa az emberekkel. Bár mindig a világban élt és mozgott, s folyamatosan az idők jeleit figyelte, Ignác valójában igen introvertált ember volt. Befelé tekintve élt, elmerült gondolataiban és az Istenben, akit legbelül talált meg. Igazi misztikusként elválaszthatatlan egységben élt és dolgozott Istennel, engedve, hogy vezesse minden lépését, valamennyi döntését. A megtérés nagy zarándokútjára kerek ötszáz esztendeje indult

el Loyolából egyedül, gyalog, s radikális szegénységét élete végéig megtartotta, és elvárta társaitól is. Spanyol nyelven első alkalommal 1982-ben megjelent, máig mérvadónak számító életrajzának szerzője az elsődleges források alapján, a korba visszahelyezkedve, egészen közelről követi végig Ignác útját, s közben számos alkalommal él az ignáci imagináció eszközével, azaz – a kérdésfeltevés és a feltételezés módszerét is segítségül hívva – szabadon engedi képzelőerejét, hogy a vizsgált élethelyzetet jobban megértse és megérttesse, s eltöprengjen azon, mi játszódhatott le az események mélyebb, spirituális síkján. José Ignacio Tellechea Idígoras (1928–2008) baszk származású katolikus pap, teológus és történész. Kutatási területe a spanyol történelem 1492 és 1659 közötti időszaka, a Siglo de Oro, az Aranyszázad volt. Számos műve jelent meg a korszak nagy alakjairól, de közülük is kiemelkedik Loyolai Szent Ignácról írott életrajza. A magyar fordítást a Manréza Ignáci Lelkiségi Központ hispanista munkatársa, Arendtné Salacz Nadine készítette, a nyelvi és szakmai lektorálást pedig a szerzőt személyesen ismerő dr. Bubnó Hedvig medievista végezte.

Miserend

Agostyán

Vasárnap: 11:30; Szerda: 16:00

Baj

Vasárnap: 10:00; Hétfő: 17:00

Dunaalmás

Vasárnap: 11:30; Péntek: 16:00

Neszmély

Szombat: 16:45; Csütörtök: 17:00

Tata-Kapucinus

Vasárnap: 8:30, 18:00

Hétfő: 18:00; Kedd: 7:30; Szerda: 18:00, (vesperás 17:30);

Csütörtök: 7:30; Péntek: 18:00; Szombat: 18:00

Vértestolna

Vasárnap: 11:30; Kedd: 17:00

Szentségimádás

Minden hétköznapon a szentmisék előtt fél órával szentségimádás és gyóntatás.

Cenaculum

Hétfőn, szerdán és péteken 17 órától.

Rózsafüzér

Szerdán és vasárnap 17 órakor, szombaton 17:30 órakor, május és október hónapban minden nap a szentmisék előtt fél órával rózsafüzért imádkozunk.

Pío atya kegytárgybolt

Nyitva tartás:

Hétfő: szünnap

Kedd-péntek: 9-15

Szombat-vasárnap: 8-12

TEMETKEZÉS
1933 óta

Tata, Stranszky u. 15.
PENNY mögötti üzletsor

34 / 487 - 847
Info@libitina.hu

LIBITINA Kft.

A következő szám kéziratának leadási határideje: 2022. május 22. Kérjük, kézirateikat a tataikapucinus@gmail.com e-mail címre küldjék, és ne mulasszák el a határidőt! Kéziratekat nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza.

APOSTOL. Az agostyáni, baji, dunaalmási, neszmélyi, tata-tóvárosi, vértestolnai plébániák közös lapja - 2022.04.16. - XXXII. évf. 2. sz.

Megjelenik évente hatszor. Felelős kiadó: Kovács Csaba Albert plébános. Szerkesztő: Jánoska Tibor. A szerkesztőség címe: 2890 Tata,

Bartók B. u. 1. Tel: 34/ 380 019

Honlapcím: www.tataikapucinus.hu Nyomdai előkészítés: Árendás Gergő. Nyomdai kivitelezés: Baráth Nyomda Kft. Tata.

